

Verslag presentatie “(Co)vergisting.” tijdens de netwerkdag 2018

In de grote Schipperszaal houdt Ir. Mark van Seventer van “Arch” een presentatie over Biovergisting.

Het wordt een interactieve presentatie waarbij van te voren al een aantal vragen worden gesteld. Ten eerste vraagt iemand zich af hoe je de stank tegen kunt gaan. Een ander wil weten wanneer een biovergister rendabel is. Deze vragen worden in de loop van de presentatie beantwoord.

Veel problemen die momenteel spelen met biovergisters zullen in de toekomst oplosbaar zijn. Biovergisting zit- zo zegt Mark- als het ware nog in de pubertijd. De eerste vergisters ontstonden in 2003/2004 in navolging van Duitsland waar ze al bestonden. In Duitsland krijgt men een hogere prijs voor elke kWh dan Nederland. Momenteel is een biovergister nog steeds niet rendabel zonder subsidie.

Uit de cijfers over duurzame opwekking van energie binnen de EU blijkt dat Nederland ergens onderaan bungelt. Wat opvalt is dat het percentage van energie opgewekt door biovergisters meer dan vier keer zo groot is als het percentage opgewekte zonne-energie.

Als de energie uit biovergisters afkomstig is uit groen (bemesting) of afvalstromen dan is het een duurzame energie. Als de energie echter afkomstig is uit voedsel (energiegewassen) dan is het een minder duurzame manier van energieopwekking. In het verleden werd zelfs braakpremie voor energiegewassen verleend. Hierover is toen veel discussie geweest en momenteel wordt nauwelijks nog voedsel gebruikt voor de opwekking van energie. Vanaf 2010-2012 wordt als input vooral mest en organisch restmateriaal gebruikt. Het gebruik van energiegewassen zoals mais zijn sindsdien exit.

De werking van biovergisters is gebaseerd op het feit dat er methaan vrijkomt. Dit broeikasgas wordt omgezet in energie. Ook leent een vergister zich voor het verbranden van afval. Voordeel van een vergister is dat je het proces goed kunt (bij)sturen, dit in tegenstelling tot windenergie waarbij je afhankelijk bent van het weer.

Geurreductie is goed mogelijk bij een goede uitvoering. Het proces moet zo dicht mogelijk zijn. In de praktijk kan zelfs een schroefje dat niet goed is aangedraaid voor stankoverlast zorgen. Voor het opsporen van lekkages kunnen gascamera's worden gebruikt. Tevens wordt de geurreducerende technologie steeds beter (bijv. gaswassers). Ook wordt er nu meer nagedacht over de locatiekeuze van een biovergister. Door een vergister niet te dicht bij woningen te plaatsen kan overlast voorkomen worden. Ook worden geurrelevante activiteiten zo veel mogelijk binnen gehouden. Dit geldt bijv. voor opslag van geurend materiaal. Daarnaast kan men deze opslag ook nog eens afdekken.

Klachten over geluid zijn ook op verschillende manieren te reduceren. Zo kan men alles zoveel mogelijk inpakken of afschermen, optimaliseren van instelling zoals bijv het affakkelen van het gas en de toeren. Bij klachten over vervoer kan men denken aan het aanpassen van de rijtijden, routes en de locatiekeuze.

In de beginfase van biovergisters waren het boeren die het er eventjes bij de deden. Al snel werd het technisch allemaal veel te ingewikkeld om het er naast te doen. Bovendien waren deze boeren niet altijd even vaardig met hun communicatie richting de omwonenden. Ondertussen blijkt dat de meeste problemen oplosbaar zijn, maar de klachten niet altijd. Transparantie naar de omgeving is essentieel gebleken. Door onduidelijkheid zijn de verwachtingen van omwonenden en het bedrijf niet altijd hetzelfde geweest. Ook de maatschappelijke aanvaarding van hinder is kleiner dan vroeger.

In de toekomst zullen hulpmiddelen als track en trace kunnen worden ingezet voor de afvalstromen. Om problemen op te lossen is bij de aanvoer van biomassa een kritische selectie van leveranciers vereist. Interne controle en certificering zijn een manier om de keten van biomassa beter inzichtelijk te maken.